

Протокол

№

гр. София, 26.03.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав, в публично заседание на 26.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8775** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 12:14 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ В. Н. Д. – редовно уведомен чрез началника на ЗОЗТ „Кремиковци“, се явява лично, доведен от органите на ГД „Охрана“. Представява се от АДВ. Г. Г., преупълномощен от адв. Ю., с приложено по делото пълномощно.

ОТВЕТНИКЪТ - ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“ – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

СГП – редовно уведомена, се представлява от ПРОКУРОР С..

СВИДЕТЕЛЯТ И. П. Т. – редовно призован, се явява.

СВИДЕТЕЛЯТ И. П. И. – редовно призован чрез началника на ЗОЗТ „Кремиковци“, се явява лично, доведен от органите на ГД „Охрана“.

АДВ. Г.: Да се даде ход на делото.

ИЩЕЦЪТ: Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

АДВ. Г.: Нямаме други доказателствени искания. Да пристъпим към разпит на свидетелите.

ИЩЕЦЪТ: Присъединявам се към становището на адвоката ми.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам да се разпитат свидетелите.

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля И. по представен документ за самоличност:

И. П. И., на 28 години, българин, български гражданин, със средно образование, работил прехово боядисване преди да вляза в затвора, неженен, осъждан (за грабеж), с две присъди за грабеж, с наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 2 (две) години (условно) + „лишаване от свобода“ за срок от 3 (три) години (ефективно) или общо „лишаване от свобода“ за срок от 5 (пет) години, без дела и родство с ищеца.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 от НК.

СВИДЕТЕЛЯТ И.: Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля И..

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят отговори така: И сега сме заедно с Д.. В една група сме, а до преди няколко месеца бяхме заедно в едно спално. Преди месец - месец и нещо бяхме заедно в едно помещение с господин Д. в ЗОЗТ „Кремиковци“, в III група.

И в момента съм в ЗОЗТ „Кремиковци“, във II спално помещение, а преди това бях в III-то с господин Д.. Преди това бяхме заедно и в IV спално помещение.

Аз съм в ЗОЗТ „Кремиковци“ от началото на 2022 г., от 27-ми-28-ми януари 2022 г. Д. го заварих там, в IX група през 2022 г., ако не се лъжа.

Условията ни там са малко критични. Има режим на топлата вода, дървеници, мухъл, плесен, влага. Зимно време се отопляваме на кюмбета, на въглища, дърва. Топла вода има три часа на ден – по един час сутрин, обед и следобед. Има предварително обявен график кога ще има топла вода за всяко от помещенията, в зависимост от коя страна на сградата е помещението – дали сте отляво или отдясно на коридора, така са направени графикаите.

В спалното помещение има мухъл и плесен. Има влага. Нямам представа откъде идва мухълът, но го има по стените, по тавана и около прозорците.

В старата част, а не в Корпуса, в IX група, се отоплявахме на кюмбета, на дърва и въглища. Това са така наречените „бараки“. Една кофа въглища, една тенекия и около 5-6 дървета на ден ни се полагат за отопление. Това количество стига в зависимост от това кога и колко дълго се държи запалена печката. Не е достатъчно за отопление това количество дърва и въглища, за да се поддържа топло през цялото денонощие.

От вън няма кой да ни разреши да си вкараме въглища и дърва.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Г. свидетелят И. отговори така: Има и дървеници, има и хлебарки. Виждал съм и плъхове в помещението. Плъховете излизат от канала в помещението, в което е обособено като тоалетна и баня.

С Д. сме живели заедно доста време в една килия. Постоянно по чаршафите му съм

виждал следи от дървениците. Много рядко се случва дървеници да не ходят при някой.

Много рядко пръскат срещу дървеници и недостатъчно. Не мога да кажа, че това е препарат, с което минават да пръскат. Имам чувството, че той само ги дразни. В едно помещение сме по 8 или 9 човека. Не знам площта на помещението, но не е достатъчна. Необходимите 4 квадрата ги няма със сигурност.

Наличието на дървеници, хлебарки и плъхове пречи на нормалния сън. Дървениците и хлебарките се активизират вечерно време. Не е особено приятно да се събудиш и нещо да те лази. Излизат всяка вечер, няма пропуск.

Мебелировката в самите помещения е метални вишки от Бай-Т. време, както се казва, много са стари. В момента единствено осигуриха нови матраци наскоро и това е.

За пералнята, веднъж седмично идват до групата и вземат да перат чаршафи. Ние не можем да си внесем перилен препарат, но можем да си купим от лавката.

Като перилни препарати от затвора в последните няколко месеца са ни предоставили 3 сапуна за около между 6 и 8 месеца, конкретно за един човек и недостатъчното количество прах, което също се полага на човек.

За хлебарки и дървеници пръскат, но не помня за последно кога пръскаха. Този месец не е пръскано, както и предходният.

Храната е под всякаква критика. Не може да я носят в XXI век с метална количка, без тя да е покрита. В повечето случаи хлябът не е добре покрит, изложен е на всички атмосферни явления. Храната е в баки. Те са затворени, но това е нещо, което не ям и не мога да кажа става ли, не става ли. Ям много рядко, когато дават месо.

Дограмата е алуминиева, като тази тук в съдебната зала, във всички помещения, дори и в бараките.

Не знам дали дограмата в периода 2018 - 2019 г. е била такава, тъй като тогава не съм бил лишен от свобода, но откакто аз съм в затвора е такава.

Става конденз, някои прозорци не могат да се затварят, липсват им дръжките. Не е в добро състояние дограмата.

АДВ. Г.: Нямам други въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

Съдът приключи разпита на свидетеля И. и го освободи от съдебната зала.

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля И. Т. по представена лична карта:

И. П. Т., на 30 години, българин, български гражданин, неженен, средно образование, работещ, осъждан, без дела и родство с ищеца.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 от НК.

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля Т..

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят Т. отговори така: С Д. се познаваме от 2012 г. Тогава аз постъпих в ЗОЗТ „Кремиковци“, а той беше там. През периода, в който аз съм бил в ЗОЗТ „Кремиковци“ сме били в съседни помещения. От ноември 2017 до април 2019 бяхме в едно и също помещение. След това мен ме преместиха в ЗООТ

„Казичене“, а той остана в ЗОЗТ „Кремиковци“, в IV група, в Корпуса. Мен ме преместиха в „Казичене“. След това може би след период от 10 месеца го преместиха и него в „Казичене“.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Г. свидетелят Т. отговори така: Условието в „Кремиковци“ – то, просто не знам откъде да започна. Спалните помещения - в IV група спалното помещение е с размери на половина на тази зала, като квадратура приблизително не знам точно, но е около 10-12-13 квадрата. Там бяхме 6 човека, като включително в това помещение има ъгъл, в който е обособен санитарният възел – тоалетна с баня.

Като цяло стаята беше що-годе добре, позапазена боичка, но при смяната на дървената с алуминиевата дограма 2017 г. - 2018 г., когато я смениха, тогава започна проблема. Самата дограма явно не е монтирана по правилен начин и започна да се получава страшен конденз. От този конденз водата започна да се стича по стените. Започна един мухъл да се образува. Механизмът е по такъв начин направен, че аз мисля, че за едно такова спално, механизмът на прозореца трябва да е така направен, че крилото да се отваря широко, за да прониква свеж въздух, а то се отваря буквално тип „ножица“, както този прозорец тук в залата.

Санитарното помещение, първо, е много малко. Има режим на водата. Сутрин 1 час - топла и студена, на обяд в Корпуса - 1 час топла и студена. Режимът на водата е цялостен – и за студена, и за топла вода, и се получава така, че като дойде водата, ние сме 6 човека в помещението и всеки бърза да направи необходимото, за да поддържа добра хигиена. Получава се така, че един се къпе, друг мие чинии, а трети, с извинение, е по голяма нужда. Буквално се прескачаме един друг, за да може да успеем по-бързо и личното си бельо и дрехи да изперем, защото както споменах в пералнята в „Кремиковци“ единствено се перат чаршафи. Всичко друго като облекло, което имаме ние си го поддържаме.

Отоплението в бараките е някакъв тип самоделка, тип варелка, не мога да го нарека печка. В повечето случаи е прогнила. На дърва и въглища е отоплението. Въглищата са не повече от 4 до 5 кг., в една кофичка ги дават и не повече от 3 - 4 дървета, и това цялото нещо ни се полага за 24 часа. Дава ни се сутринта в 09:00 часа и на другия ден пак в 09:00 часа същото количество.

Дърветата, които ни дават са масово начупени свалени дограми от стари сгради. Самите дограми, които свалят, се чупят и ни се дават като подпалки. Съответно, те са боядисани с боя, с грундове, с разни още такива неща като лакове и като тръгнем да ги палим, то тръгва да гори най-напред от самата боя, с която е напоено дървото и миризмата е непоносима, в смисъл в помещението пуши, защото кюнците, които са ни дали в повечето случаи са на дупки. Едната част от пушека отива в комина, а другата – в спалното и съответно, ти си си сложил чистите чаршафи и на другия ден гледаш от бял чаршаф станал черен. Критично е положението.

Боята от дограмите при горене е страшно токсично нещо, особено в момента когато се запали. И понеже в повечето случаи това, което ни оставят не стига, за да се поддържа що годе някаква топлина и ние прибъгваме до процедурата „маратонките са ми стари“ и заминават, за да може да поддържаш огъня, защото зимата си е студено. Въглищата, които ни ги дават стигат за сега ще ви кажа - в 09:00 часа като ни ги дадат – на обяд палим печката за малко, за да може да отвърне въздуха, следобяд я палим за кратко и всичко приключва. Вечерно време аз лично дрехи съм слагал – мои лични дрехи да горят, за да може да се топлим по някакъв начин.

Долу, в бараките съм виждал плъхове, ако щете от санитарния възел, от каналите излизат, защото явно там са на септична яма или нещо от сорта, нямам идея.

Дървениците не искам даже и да ги коментирам. Спре токът, стане тъмно и буквално плъзват, и се получава някакво състезание по стените. Лягаш и в момента, в който затваряш очи, само усещаш как почва с някаква като игла -карфица, защото тя минавайки през ръката ти, тя не хапе на едно място, а хапе на много места. Където мине, там хапе. Съответно ти не можеш да се наспиш и евентуално ако си работещ, както бях аз ти трябва да почиваш, да се наспиш, за да може на другия ден да си адекватен, за да работиш, а ти като цяла вечер буквално се събуждаш и гониш дървеници, на другия ден си неефективен, ленив, изморен.

Д. лично на мен много пъти ми се е оплаквал, че са го хапали дървеници, както и аз на него. Случвало се дори едновременно единият на едното легло със запалката да ходи да ги гони, да ги пали, а аз на другото легло. Има много хора с алергии към ухапвания от тези дървеници и хлебарки. Слизат при лекаря и „Няма какво да направим. Ето ти едно-две-три хапчета „Алергозан.“ и това е. Нищо повече.

Храната – първо храненето се случва по групите и по спалните помещения. Нямаме столова. Аз специално съм работил в кухнята. Храната я качвахме на тип самоделна количка, с 4 гуми, обезопасена от страни с някакъв тип тръби. Отгоре не се покрива. Есен или зима, когато вали сняг или дъжд, хлябът се реди в едни касетки и тези касетки буквално са изложени на дъжда, и на снега. Когато е супа, боб, леща, тя е в импровизирани военни баки, които са затворени, обаче когато е мусака или някакво свинско, което е в тавата, то няма как да се покрие. Съответно, върху това месо вали дъжд, сняг вали. Много пъти ми се е случвало лично на мен в дъжда, отварям съда с храната, съответно лишеният от свобода излиза с купичката навън, отварям съда, тръгвам да му сипвам манджа каквато и да било от съда, и то буквално вали. Аз му сипвам, давам му хляб, но в повечето случаи повечето лишени от свобода ми връщат хляб, защото е мокър. Викат „Аз как да ям мокър хляб ?“. Измислено – неизмислено. Съответно, въпросната количка се паркира пред кухнята, която произвежда храната за лишените от свобода. Тя седи незащитена по никакъв начин не само от атмосферните явления, но и от котки и кучета, които минават. Ако щете - котките уринират по нея.

Докато раздаваме храната през цялото време старшините ни придружават и връщайки ни до кухнята, старшините ни прибират вътре, а количката остава отвън.

Хлябът се съхранява като цяло в една такава стаичка, която е покрита отгоре, с не знам какъв покрив. Тече. Има влага и мухъл. Съответно хлябът се съхранява два - три дни. Реже се на порцион, по колкото се полага на лишен от свобода и така. При хляба много често е имало хлебарки.

Дюшеците, които разбрах впоследствие, че са ги подменили, че преди бяха буквално шалтета с дебелина по 2 - 3 сантиметра и на тези стари вишки, тип легла, които са, защото те са като решетка отдолу направени и когато това е 2 - 3 см., почваш да подлагаш каквито завивки имаш, за да може железата да не ти влизат по ребрата, но явно са се осъзнали и са ги подменили.

АДВ. Г.: Нямам други въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

Съдът приключи разпита на свидетеля Т. и го освободи от съдебната зала.

ИЩЕЦЪТ: Аз искам да добавя, защото сега имаме три дни, без ток и нищо не ни се подсигури за това време, даже и свещи. Опитавме се на свиждането да получим, но не ни разрешиха. Бяхме без ток, без вода 3 дни. Пълна безхаберност от страна на администрацията. Вниманието беше единствено да минават дежурните офицери да ни предупреждават да не се стига до напрежение. Аз съм човек, който до някаква степен мога да си подсигурия храна и необходимите работи от лавката, но има хора, които не могат. Докато нямаше ток храна ни беше осигурена - по една консерва риба и парче хляб на ден на човек. Това беше докато нямаше ток. Казват, че е имало авария. Така го изтъкват, заради авария, но там аварията са всяка година лятото, защото парите се използват за банкети, защото аз съм бил свидетел като работещ какво се случва.

Докарва се водоноска с вода, изписва се, че водоносната стои 24 часа, само че водоносната стои 2 часа, защото ужким има авария, а авария няма. Водоносната стои 2 часа, а се плаща за 24 часа, а след това парите отиват за банкети на Администрацията, на които и аз съм присъствал. Както сега - след тарашите килиите се оставят в безобразно състояние, никакъв ремонт. Това, което изтъкват, както сега преди да дойда на дело, в петък, новият ни началник изпрати уж да пръскат и лично с ехиден тон ми каза „И на делото сега да уведомиш, че е пръскано за дървеници.“, а може да направите проверка и да видите аз всяка година колко пари съм давал, за да поръчвам препарати за дървеници и хлебарки, и накрая даже не ми ги и допускат. Просто, в момента състоянието е много по-трагично отпреди примерно 2 години назад.

Дограмите в момента са ни доста амортизирани. Цялата им изолация отстрани е свалена заради извършените обиски, след това килиите се оставят в безобразно състояние и не се обръща никакво внимание, защото нямало пари за материали, а пари са отпуснати за материали. Къде са отишли парите ? Защото аз се интересувам... но в момента е трагично положението. Това, което казват, че сега малко са се подобрили дюшеците е пълна глупост. Раздават нещо като тип „гъби“, но това е много по - зле, защото 5-сантиметрова гъба на 90-килограмов човек по тея вишки е просто няма да Ви казвам какво изтезание. Аз не се оплаквам, тъй като заради проблеми с кръста, преди години с много разправии ми допуснаха ортопедичен матрак, но при положение, че се спи на тези вишки, на тези легла и това само до някаква степен може да помогне.

СТРАНИТЕ и ПРОКУРОРЪТ (поотделно): Нямаме доказателствени искания. Няма да сочим нови доказателства.

СЪДЪТ СЧИТА, че спорът е изяснен от фактическа страна, поради което и с оглед становището на страните, че няма да ангажират доказателства и нямат други искания

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. Г.: Моля да постановите решение, с което да уважите предявените от доверителя ми искове в пълен размер.

Считам, че претърпените от него болки и страдания вследствие на нечовешките условия за живот в ЗОЗТ „Кремиковци“ изключително много са повлияли на неговото както здравословно, така и психическо състояние.

Считам, че като държава-член на ЕС от 2007 г. насам, България не е положила и минималните усилия, за да осигури нормални условия на живот на лишените от свобода, не само в конкретния случай, в общежитието в „Кремиковци“, но също така и в СЦЗ, и в ЗООТ „Казичене“, и това нещо продължава и през 2024 г.

Считам, че искът на доверителя ми е доказан както по основание, така и по размер, поради което Ви моля, да го уважите изцяло.

Моля да присъдите на доверителя ми направените по делото разноски, за което представям списък на разноските, съгласно чл. 80 от ГПК.

ПРОКУРОРЪТ: Намирам исковата претенция за основателна и доказана, но по отношение на размера, считам, че следва да бъде съобразен с наличните по делото писмени доказателства, както и с гласните, които се събраха днес в съдебно заседание, а и с решенията на настоящия съд по сходни казуси.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:46 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: